

Stichting Nativitas

Secretariaat: Lies Dinmissen -Wanten,
Gebroeders Douvenstraat 18, 5961 DR Horst, tel. 077-3983493

e-mail: thdin@kpnmail.nl

Website: www.kinderenvanflores.nl

Bankrek. NL56 INGB 0006 4637 71

Nieuwsbrief september 2015

Administratiegebouw geopend.

Door medefinanciering van de Belgische provincie West Vlaanderen kon op 27 juli 2015 een nieuw administratiegebouw i.c. een multifunctioneel centrum in Maumere geopend worden. Het is een multifunctioneel

centrum in de waarste zin van het woord. Op de eerste plaats is er de centrale administratie van Yayasan Nativitas ondergebracht, één kamer van het gebouw is ingericht als “woning” van mama België, er zijn slaapkamers waar de

secretarissen van de 6 kindertehuizen kunnen logeren tijdens hun maandelijkse bijeenkomsten en er is bovendien een grote vergaderzaal. Het gebouw kan tevens geheel of gedeeltelijk verhuurd worden, bv. voor het houden van congressen.

De Belgische pastoor Mart was met een deel van het bestuur van de Belgische VZV Kinderenvanflores, naar Maumere gekomen (voorzitter Bart Colson, Marleen Colson en Luc Graindouze allen directe familie van mama België) voor de plech-

Op 31 juli 2015 was het groot feest op Flores. In Maumere werd het feit herdacht dat mama België 40 jaar (eigenlijk 41 jaar) in Flores woont en werkt. In die periode heeft zij 4220 kinderen in haar tehuizen opgevangen en een menswaardig bestaan gegeven! Deze brief gaat in hoofdzaak over haar jubileumfeest.

tige inzegening en ingebruikname. Ook de heer en mevrouw Dinmissen resp. voorzitter en secretaris van Stichting Nativitas waren bij de plechtigheid aanwezig.

Jubileum van mama België.

In 2014 woonde

en werkte mama Belgje 40 jaar op Flores. Op dat moment verbleef zij in België, zodat aan dit feit op Flores geen aandacht geschonken kon worden. Zoals u weet werd in Nederland dit feit herdacht tijdens een feestelijke bijeenkomst in de aula van het CITAVERDE college in Horst en met de uitgifte van het boek: “Ze worden hier weer meer mens,” over haar leven en

levensinstelling.¹

Op 31 juli werd dit jubileum op Flores gevierd. Het feest werd aangeboden door de gemeenschap en het personeel en was zolang mogelijk geheim gehouden, omdat men wist dat mama België – bescheiden zoals ze is - liever zo weinig mogelijk ruchtbaarheid aan haar jubileum wilde geven.

¹ Het boekje kunt u nog steeds bestellen bij de secretaris.

Op het binnenplein van Maria Stella Maris in Nangahure was een grote tent gebouwd waarin allereerst een eucharistieviering geconcelebreerd werd door de aartsbisschop van Ende, de bisschop van Maumere en 10 tallen priesters uit de regio. Onder de ruim duizend aanwezigen waren onder andere de gouverneur van de provincie, de bupati van kabupaten Sikka en vele andere hoogwaardigheidsbekleders. De liturgieviering werd prachtig opgeluisterd door een gemengd koor van katholieken en protestanten onder leiding van pastoor Fidelius Dua PR.

In de vele toespraken was er een overvloed aan waardering voor het werk van Mama Belgie.

De aartsbisschop en ook uw voorzitter vergeleken de jubilaris in hun toespraken met moeder Theresia van Calcutta. Een vergelijking waar ze een gruwelijke hekel aan heeft: *moeder Theresia is erg bekend vanwege haar vele contacten met de groten der aarde, mama België kennen weinigen, maar zij heeft veel contacten met de "kleinsten" der aarde.*

“Mama België geeft al haar hele leven alle aandacht, liefde en genegenheid aan de kinderen die zij helpt.” zei Grasi, algemeen directrice van Yayasan Nativitas.

Mama België hield het, voor haar doen, kort en benadrukte in haar toespraak het belang van eerlijkheid, oprechtheid,

discipline en vooral de noodzaak om jonge kinderen perspectief te bieden en liefde te geven. Zij dankte iedereen die haar bij haar werk geholpen heeft, vooral de Stichting Nativitas Nederland en de Stichting Nativitas België en het bestuur van het kabupaten Sikka en al diegenen die op hun eigen manier de kinderen geholpen hebben.

De viering was een luisterrijke plechtigheid met veel zang, dans en ander amusement gebracht door de kinderen.

Ook feest in Watublapi.

De bevolking van het dorpje Watublapi vond dat ook zij er recht op hadden om mama Belgisch een feest aan te bieden, immers in Watublapi was mama België begonnen en had ze haar eerste tehuis gebouwd.

De liefde en de hartelijkheid van de bevolking was goed te merken. Ondanks dat gelijktijdig met haar jubileum het 25 jarig jubileum van de pastoor en het afscheid van een zuster gevierd werd, stond het hele feest in het teken van mama België. Met zijn geweldig mooie stem waarmee hij een prachtige, spontaan opwellende tekst over mama België zong, stal de pastoor de show. Er werd veel gezongen en gedanst door de kinderen, maar ook door de aanwezige geestelijkheid. Het was hartverwarmend.

Het was overigens dubbel feest in Watublapi. De renovatie van het kindertehuis is nl. afgerond. Het tehuis kreeg nieuwe daken, wandtegels en ramen en deuren. Ook het logeergebouw van het personeelsgedeelte is helemaal opgeknapt.

Pleidooi van Grasi voor “ziektelkostenverzekering” maakt heel wat los..

In haar toespraak tijdens het 40 jarig feest smeekte een emotionele Grasi, met tranen in de ogen, om begrip en tegemoetkoming

in de ziektekosten van kinderen die in onze kindertehuizen verblijven. "Al de kinderen die aan onze zorgen zijn toevertrouwd komen uit een arm gezin

dat financieel niet in staat is ziekenhuiskosten te betalen," zei ze. Ze vertelde wat zij allemaal moeten ondernemen als een kind binnengebracht wordt dat dringend hulp nodig heeft en in het ziekenhuis moet worden opgenomen. Voor gratis verzorging moet de patiënt in het bezit zijn van de BPJS ziektenkaart waarop zijn naam en identiteit staan. "Onze kinderen zijn niet aangesloten bij de ziekenkas en dus moet het personeel of de familie van de kinderen dan terug naar de kepala desa van de plaats van afkomst, voor een verklaring dat de patient arm is en de ziekenhuiskosten niet kan betalen, maar... het ziekenhuis vraagt dit bewijs te overhandigen binnen de 24 uur. Meestal is het onmogelijk om in zo'n korte tijd dit af te handelen, vooral als medische hulp dringend nodig is. Meestal komen de mensen ten einde raad naar een van onze tehuizen en hopen dan door ons nog geholpen te worden. DUS... voor ons is het dan BETALEN... Amen en uit! Ga maar een SURAT MISKIN (bewijs dat je arm bent) halen bij een kepala desa in het Lio gebied of Tanah ai. Dat is uren lopen en wat ook vaak voorkomt is dat de kepala desa (burgemeester) niet thuis is en het kantoor gesloten!!! ALLELUIA!!!! Je kunt dan fluiten naar uw surat miskin!!! Altijd TE LAAT! Dat probeerde Grasi aan de Bupati (districtsbestuurder) en de gouverneur duidelijk te maken. Zij onderstreepte dat het ging om een

probleem van kinderen "die toch ook behoren tot ons Indonesisch volk dat recht heeft om verzorgd te worden?" Er was op dat moment onmiddellijk en ook al tijdens haar toespraak geroezemoes tussen de aanwezigen die onderstreepten dat **DIT ZO NIET VERDER KAN!!!** En inderdaad... de Bupati heeft de dringende hulproep zeer goed begrepen en ook beantwoord: alle kinderen uit al de kindertehuizen van het kabupaten (district) Sikka moeten nu gratis verzorgd worden, ook operaties zullen gratis zijn, met de nadruk op **alle** kindertehuizen en dat zijn er momenteel een twintigtal in het kabupaten Sikka!! Dus de noodkreet van Grasi heeft een zeer positief antwoord gekregen dat nu aan **alle** kinderen in **al** de kindertehuizen ten goede komt!!!

Grasi bereikte nog meer.

"En nu nog iets. Ook bij onze schoolgaande kinderen was er discriminatie. De president geeft al jaren een schoolpremie aan kinderen uit arme

gezinnen maar onze kinderen kregen deze premie nooit toegewezen: "HET KINDERTEHUIS HEEFT GELD EN KAN OPKOMEN VOOR DE KIN-

DEREN DIE IN HET KINDERTEHUIS VERBLIJVEN," was meestal wat we te horen kregen van schoolhoofd en schoolcomité. Na de feesten is het schoolhoofd van Nangahure bij Grasi zich komen verontschuldigen, omdat de kinderen van Nativitas niet in aanmerking werden genomen voor het verkrijgen van deze premie!! Na het horen van de toespraak van Grasi voelde hij zich schuldig en heeft hij beloofd, dat dit in de toekomst niet meer zal gebeuren, omdat we zorgdragen voor de armste van de gemeenschap die dus recht hebben op de premie van de **PRESIDENT!!!!** Grasi gaat nu ook bij de andere schoolhoofden contact opnemen en vragen omdat al onze kinderen deze premie zouden bekommen.

Zien ze het over het hoofd en blijven ze doof, gaan we naar de BUPATI KLACHT INDIENEN!”

Inmiddels krijgen reeds al de schoolkinderen van de lagere school van Maria Stella Maris in Nangahure in de toekomst de premie van de president, ongeveer 400.000 Rupiah (€ 27) per kind en per jaar! We proberen het ook voor al onze kinderen in de andere tehuizen!!!! Ons personeel zal weer de stoute schoenen aantrekken en weer naar de schooldirecties gaan om de premie te vragen”

Ook feest in Nebe-Blawuk.

Ook in het kindertehuis Maria Visitatie in Nebe-Blawuk werd feestgevierd. De

enorme beschermingsmuur achter het tehuis is klaar. Een waar huzarenstuk hebben aannemer Dami en zijn mannen uitgevoerd. Honderden enorme stenen werden met hamer en beitel gespleten en afgevoerd, alles met de blote handen en op blote voeten.

Van de brokstukken werd een enorme muur van 40m lengte en een hoogte van 5m gebouwd. Het personeel, de (pleeg)moeders en de kinderen kunnen nu weer veilig slapen.

Nu het tehuis weer veilig is, wil mama België het ook opknappen. Sedert de oprichting in 1989 is er niets meer aan gedaan. Maar allereerst wil ze een veilige speelplaats voor de kinderen. Ten behoeve van de muur, moest nl. het oude speelterrein 1m zakken. Hierdoor belemmeren nu enorme stenen die nog half in de bodem liggen het spelen. De speculaasactie 2015 zal daarom bestemd worden voor de renovatie van dit kindertehuis. De Wilde ganzen hebben hun medewerking reeds toegezegd. Zij zullen de opbrengst van de actie met 50% verhogen.

Natalis overleden.

Augustus was dus een echte feestmaand in het kabupaten Sikka op Flores. Er waren echter ook donkere wolken. Natalis, levenspartner van Kor, pleegdochter van mama België, kon wegens een ernstige longziekte niet deelnemen aan de festiviteiten. Na een betrekkelijk kort ziekbed overleed hij op 38 jarige leeftijd. Hij is op 14 augustus begraven in Nita, in de voortuin van het huis van zijn moeder. De 40-daagse rouwperiode voor Kor was op 4 oktober weer voorbij, zodat Kor nu weer begonnen is met werken. We wensen haar veel sterkte.

Horst, 13 oktober 2015.
Lies Dinnissen.

